

Nr. 6(46)

BAZŪNE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2015. gada 1. jūnijs

VISS NOTIEK UN TURPINĀS

Gunta Bite

Avīzītes «Bazūne» redaktore

Jūnijā mūsu bibliotēka atsāk pilnvērtīgu darbu ar lasītājiem visās nodaļās. Remonts Abonementā ir noslēdzies un grāmatas iegūlušas atpakaļ plauktos. Tomēr nav laika gulēt uz lauriem, jo gada otrajā pusē arī Lasītavas telpām pamazām ir jāklūst gaišākām un ērtākām.

Neskatoties uz pārmaiņām, darbs bibliotēkā nekad nav apstājies un neapstāsies. Arī «Bazūnes» 2. numurā izsludinātais literārais konkurss «Vēstule Braila raksta grāmatai» nav atcelts un gaida vēl konkursantu darbus. Atgādinām, ka iesniegt vēstules formātā rakstītos prozas darbus varēs tikai līdz 31. augustam. Uzvarētāju apbalvošana notiks Baltu vienības dienā 22. septembrī. Sakām paldies tiem, kuri jau iesnieguši savus darbus un uzmundrinājumu tiem, kuri vēl gatavojas rakstīt.

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

BIBLIOTĒKA TOP GAIŠĀKA

Ieva Velde

Lasītavas bibliotekāre

Daudziem lasītājiem bibliotēkas abonementa Rīgā slēgšana uz remonta laiku sagādāja neērtības un lika ieslīgt nepacietībā, gaidot, kad grāmatu krātuve atkal atvērs durvis. Tomēr pašas bibliotēkas dzīvē šis laiks ir bijis nerimstoša darba un arī svarīgu pārdomu pilns.

Remonts nekad nav viegls un vienkāršs pasākums, tomēr bibliotēkā tas ir vēl jo sarežģītāks. Tas paredz ne tikai pašus remonta darbus, bet arī visu grāmatu un

citū priekšmetu iznešanu no telpām pirms tam, kā arī sakārtošanu atpakaļ vietās pēc remonta beigām. Kopumā remonts parasti ir process, kura ilgumu grūti prognozēt, arī to, kādi sarežģījumi un papildus problēmas vai izdevumi var rasties. Tomēr remonts vienmēr ir vērsts uz mērķi padarīt kaut ko ne tikai skaistāku, tīrāku, bet arī sakārtotāku, labāku. Tieši tāpat arī remonts abonementā ir ienesis daudz pozitīvu pārmaiņu bibliotēkas dzīvē, ne tikai radot uzlabojumus telpu izskatā, bet arī dodot iespēju bibliotekāriem strādāt ar krājumu, attīrot to no nevajadzīgā un novecojušā, sakārtojot un sistematizējot to.

Viens no grūtākajiem posmiem remontā bija tieši pats nobeigums — brīdis, kad visas no abonementa telpām iznestās grāmatas vajadzēja novietot atpakaļ plauktos. Ja grāmatu izvākšanā piedalījās gandrīz visi bibliotēkas darbinieki un pat daži apmeklētāji, veidojot grāmatu ķēdes un ātri iztīrot plauktus, tad grāmatu atpakaļceļš bija daudz sarežģītāks uzdevums, un tā veikšanu vairs nevarēja uzticēt tik daudz čaklām rokām. Grāmatas atpakaļ kārtoja pārsvarā tikai Lasītāju apkalpošanas nodaļas darbinieces, piepalīdzot dažiem kolēģiem no citām nodaļām. Te darbs uz priekšu virzījās daudz gausāk un atbildīgāk, jo grāmatas plauktos atpakaļ jānovieto, ievērojot sistematizēšanas principus, dalot pa nozarēm un kārtojot alfabētā.

Lai tiktu galā ar milzīgo darba apjomu, uz laiku nācās aizslēgt arī lasītavas un līdz ar to visas bibliotēkas durvis. Tajā dienā visa ēka šķita ietinamies savādā klusumā. Arī debesis bija apmākušās, laiks lietains, visa pasaule sarāvusies it kā mazāka, bet bibliotēka bez ierastās apmeklētāju kņadas šķita mazliet tumšāka, vientulīgāka un noslēpumaināka. Tas atkal lika aizdomāties par to, ka ikviena māja, ikviena ēka un iestāde, pirmkārt, ir cilvēki, kas tajā ienāk, un arī mūsu bibliotēku veido

tās apmeklētāji un darbinieki, ik dienu ar savu rosību radot dzīvību visapkārt.

Lai cik smags dažreiz nebūtu darbs, tas vienmēr ir svētīgs un dara brīnumus, bet šie brīnumi ir dažādi. Ir jaunā brīnums — svaiņas telpas, skaists un dzīvespriecīgs sienu krāsojums, vairāk gaismas. Ir jēgpilnā brīnums — kārtība, sistemātiskums. Un ir arī saskarsmes brīnums — strādājot roku rokā, kolēģi iepazīst viens otru tuvāk, pārmij smaidus, rada kopības sajūtu, uztur pozitīvas emocijas, dzenot jokus. Vēl ir iepazīšanas brīnums — šādi pārcilājot bibliotēkas krājumu, paveras tā patiesās bagātības aina un tā aizkustina ar to, cik gan daudz interesantu grāmatu par dažādām tēmām glabājas bibliotēkas plauktos gan parastajā drukā, gan Braila rakstā, gan audio formātā. Bet pēdējais brīnums, iespējams, ir novērtēšanas brīnums, vismaz es tā ceru, — tas ir pats bibliotēkas pastāvēšanas brīnums, ko patiesi var novērtēt tikai tad, kad tā ir slēgta un nepieejama. Cik daudz bibliotēka dara, cik daudz tā dod, neprasot nekā pretī, un tas, cik svarīgas ir grāmatas mūsu visu dzīvēs, kā tās paplašina mūsu redzesloku un paver mums durvis uz jaunām zināšanām, pasaulēm un dzīvēm. Tādēļ cienīsim, novērtēsim, būsim pateicīgi, mīlēsim un lasīsim gaišākās, tīrākās un kārtīgākās telpās!

ŠĪ IR VISSKAISTĀKĀ DZĪVE

Alda Zariņa

Lasītavas bibliotekāre

1940. gada 16. jūnijā dzimis dzejnieks Māris Čaklais. Šai saulē nodzīvoja 63 gadus un 2003. gada 13. decembrī tika aizsaukts mūžībā. Šogad mēs atzīmējam 75-to gadadienu. Mārim Čaklajam ir izdoti

17 dzejas krājumi, 6 grāmatas bērniem, biogrāfiskas grāmatas par Imantu Kalniņu, Gunāru Birkertu un Vairu Viķi-Freibergu, izdotas 6 dzejas izlases, vairākas esejas, tulkojumi...

Aicinām ikvienu dzejnieka daiļrades cienītāju otrdien, **16. jūnijā pulksten 15.00** bibliotēkas lasītavā, apmeklēt **Māra Čaklā dzejas pēcpusdienu «Šī ir visskaistākā dzīve...»**.

BIBLIOTĒKAS AUDIO JAUNUMI

Dzintra Isajeva
bibliogrāfe

Maijs mūs nav lutinājis ar siltām dienām. Arī jūnija sākums vēl nespēj iepriecināt ar vasariņu laiku. Bet varbūt tieši tāpēc rodas jauka iespēja palasīt kādu interesantu grāmatu.

Piedzīvojumu un detektīvromānu cienītājiem esam sarūpējuši vairākas grāmatas.

Moderns izklaidējošs piedzīvojumu romāns ir spāņu rakstnieces **Marijas Duenjasas «Sapņu atbalss»**. Autore pārlicinoši zīmē vidi un gaisotni, koši iekrāso personāžus, pa vēstures pavedienu ievie mūs notikumos, kur sajaucas uzticība un nodevība, drosmē un pienākuma apziņa, mīlestība un ideāli.

Esam atjaunojuši ierakstus daudziem populāriem piedzīvojumu romāniem. Kā pirmos gribētos minēt leģendārā grāmatu izdevēja **Helmara Rudziša** grāmatu **«Manas dzīves dēkas»** un pazīstamā franču rakstnieka **Teofila Gotjē** piedzīvojumu romānu **«Kapteinis Frakass»**. Tie, kas grib atsvaidzināt atmiņā taku zinātāja un mednieka Nataniela Bumpo piedzīvojumus, var vēlreiz paklausīties amerikāņu rakstnieka **Džeimsa Fenimora Kūpera** romāna **«Pēdējais mohikānis»** atjaunoto ierakstu.

Tiem, kas dod priekšroku lasīšanai krievu valodā, iesakām detektīvromānu **«Что сказал покойник»**, ko ir sarakstījusi poļu rakstniece **Иоанна Хмелевская**. Nejaušā apstākļu sakritība noved pie tā, ka galvenā varone, kļūst par vienīgo zinātāju noslēpumam par gangsteru noglabāto bagātību atrašanās vietu. Galvenajai varonei ir tāds pats vārds, kā romāna

autorei, pateicoties kam lasītājam rodas aprakstīto notikumu patiesuma iespaids.

Dokumentālā un vēsturiskā žanra cienītāji varēs ieskatīties daudzu notikumu jaunajās versijās. Krievu rakstnieks **Marats Kalandarovs** savā romānā **«Viza uz dzelmi: ārpus atļautās robežas»** ir veicis jaunu izmeklēšanu par prāmja «Estonia» bojāeju 1994. gada 28. septembrī. Pēc oficiālās versijas, traģēdiju izraisījušas prāmja tehniskās nepilnības — viziera defekts. Tomēr katastrofas izmeklēšanas komisijas atzinumos rodams daudz neskaidrību un pretrunu. Kā militāra krava varēja nokļūt uz pasažieru prāmja? Kāpēc aculiecinieki stāsta par sprādzienu kuģa kravas telpā? Kur pazuda 12 izglābtie komandas locekļi, tostarp kuģa maiņas kapteinis? Kāpēc prāmis vēl šodien nav izcelts, bet guļ jūras dibenā, 80 m dziļumā? Kāpēc gan ASV, gan Zviedrijas valdība nogrimušā prāmja lietai pasludinājušas slepenības statusu uz 70 gadiem? Žurnālisti, juristi, jūras lietu speciālisti un šīs grāmatas autors, negaidot nonākuši pašā notikumu epicentrā, veica paši savu izmeklēšanu. Secinājumi izrādījās satriecoši...

Savukārt, krievu rakstnieks **Эдвард Радзинский** savā romānā **«Император и мужик»** stāsta par Grigorija Rasputina likteņa pavērsieniem, kā arī atklāj jaunas versijas par cara Nikolaja II ģimenes traģiskajiem notikumiem. Iespējams, ka diviem cara bērniem Aleksejam un Anastasijai tomēr esot izdevies izglābties. Aleksejs jau Padomju varas laikos esot dienējis Sarkanajā armijā, precējies, pabijis lāģeros, pēc tam Hruščova laikā atbrīvots un miris 1979. gadā, kā vienkāršs mirstīgais ar vārdu Filips Semjonovs

Grigorija dēls. Bet Anastasija esot nokļuvusi Vācijā.

Latviešu rakstnieces **Elvijas Rukas** grāmatu «**Izdzīvo. Piedzīvo. Lido.**» var uzskatīt par autobiogrāfisku romānu, jo tas balstīts uz dokumentāliem notikumiem, kas ir gan personisks stāsts, gan vēstījums par autores paaudzi kopumā. Romānā ir atspoguļotas Latvijas kultūrvēstures reālijas, kas piešķir darbam būtisku kvalitāti — padomju laiks, neatkarīgās Latvijas 90. gadi un to kriminogēnā pasaule, «treknie gadi» un nesenā finanšu krīze — tas viss zīmēts sadzīves un cilvēciskās krāsās. Romānā ir atspoguļota arī postpadomju hibrīdā cilvēka problēma.

Krievu rakstnieks **Павел Санаев** «**Хроники Раздолбая. Похороните меня за плитусом 2**». Tas ir romāna «Похороните меня за плитусом» turpinājums. Galvenais varonis ir jau izaudzis, viņam ir deviņpadsmit gadi un visi viņu sauc par Рамулъки (Раздолбаем). Viņš dzīvi izzinās ar mēģinājumu un kļūdu metodēm — no vienas puses prostitūtas un sekss, brīvība, nesodāmība un dumpis, bet no otras puses viena vienīga mīļotā meitene, izglītoti draugi un ticība Dievam. Galvenā varoņa patiesīgums patiešām ir tas, kas padara šo romānu ļoti pievilcīgu. Viņš padalīsies ar tām domām un jūtām, par kurām mēs paši baidāmies atzīties.

Ģimenes vērtības atklājas krievu rakstnieces **Ludmilas Uļickas** romānā «**Mēdeja un viņas bērni**». Tas ir vienas vasaras stāsts, ģimenes sāga un ar neparastu gudrību apveltītas sievietes portrets.

Ar rotaļīgu vieglumu un smalki ironisku valodu rakstniece būvē tiltus, savienojot gadsimta lielos notikumus un cilvēku dzīves vienkāršās norises.

Īstenās krievu klasikas cienītājiem varam piedāvāt vairākus romānus oriģinālvalodā.

Mīlestība caurvij romānu «**Семейное счастье**», ko ir sarakstījis izcilais krievu klasiķis **Лев Толстой**. Tas ir viens no nedaudzajiem Ļ. Tolstoja darbiem, kur runa iet, kā šķiet, par vienkāršām un tai pašā laikā brīnišķīgām jūtām — laulāto savstarpējo mīlestību ģimenē. Stāsti par mīlestību ir apkopoti **Ивана Бунина** darbā «**Темные аллеи**». Mīlestība var kļūt par skumju un rūgtu pagātnes epizodi. Vai arī par liktenīgu minūti, kas ir salauzusi un samalusi cilvēku dzīves. Bet varbūt tā var kļūt par poētisku Sudraba laikmeta leģendu...

Tādi darbi kā **Федор Достоевский** «**Идиот**», **Чехов Антон** «**Драма на охоте**» komentārus neprasa.

Александра Пушкина «**Повести Белкина**» ir pirmais A. Puškina pabeigtais prozas darbs, kas ir brīnišķīgs 19. gadsimta reālistiskās prozas paraugs. Tas sastāv no pieciem patstāvīgiem stāstiem: *Šāviens, Putenis, Zārcinieks, Stacijas uzraugs, Jaunkundze-zemniece*. Stāsti ir par vienkāršajiem ļaudīm, bet to stāstnieks ir tāds pats mazais cilvēks no tās pašas vides. Ar viņu palīdzību atklājas vienkāršā, tautas Krievija ar tās reālajām rūpēm un ikdienas sadzīvi.

Patīkamu klausīšanos!

BAZŪNE

**Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas
bezmaksas avīze**

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālr. 67522131, 29137112

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijām atbildīgi paši autori.